

Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség

www.csendor.com

csendorseg@yahoo.com

v. Kőrössy Zoltán (központi vezető)

11227 Woodson Ave., Kensington, MD 20895, USA

Telephone: 301-946-2414

Tisztelt Bajtársak és Barátaink!

MKCsBK Körlevél #37, 2017. január

Pár hete a házunk előtt leparkolt két autót egy ismeretlen személy az éjszaka folyamán megütötte, súlyos károkat okozva. Felhívtuk a rendőrséget, és kaptunk tőlük egy számot, amivel a biztosítónál el tudjuk kezdeni a károk megjavíttatását, de a rendőrség közölte, hogy ilyen esetekben ki sem jönnek megnézni a helyzetet, mert úgy sem tudnának semmit tenni. Igen elgondolkoztam rajta, hogy mennyire más lenne a helyzet, ha a csendőrség lenne itt a rend őre. Náluk egy eset sem számított túl kicsinek vagy jelentéktelennek, és nem létezett „hideg” eset sem, mert soha nem zártak le egy ügyet addig, amíg a tettest az igazságszolgáltatás kezére nem adták.

Az ÓNTE (Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark) Csendőr Őrsshoba felállítása kapcsán felmerültek bizonyos kérdések a volt MKCsBK múzeumi anyagot illetően. 1984-ben az MKCsBK átadta tárgyait a Torontói Magyar Háznak, azzal a kikötéssel, hogy ott azok megfelelően ki lesznek állítva és Magyarország felszabadulása esetén haza lesznek szállítva. Ennek értelmében az anyagot 1999-ben haza is szállították. Az MKCsBK szeretne volna azt az ÓNTE egyik épületében elhelyezni, de ahhoz az épület felépítését az MKCsBK-nak kellett volna finanszírozni, amire viszont nem volt képes. Így az anyagot a magyar Hadtörténelmi Intézet és Múzeum részére adták át, ahol a múzeum jellegéből adódóan az csak ideiglenesen és csak

Beöthy Kálmán csendőr ezredes a *Csendőrségi Lapok* szerkesztője volt (1939-1942), s most fia odaadó munkával válogatja a *Csendőrségi Lapokból* a “tanulságos nyomozásokat” az ÓNTE Csendőr Őrsshoba részére.

részben kerülhetett kiállításra. Ezért tartjuk oly nagy jelentőségűnek azt, hogy az ÓNTÉ-n végre állandó ōrs szoba nyílt (bár a Skanzen november 1 és március 1 között zárva van, mivel az épületekben nincs fűtés). Kérdéseinkkel Jordán Emőkéhez irányítottak, aki a torontói múzeumi anyag hazaszállítása idején vette át a Magyar Ház kuratori feladatát. A vele való beszélgetésből tudtuk meg, hogy 1999-ben jó pár tárgy és ruhadarab visszamaradt, mivel azok nem eredeti darabok lévén nem voltak muzeális értékűek. Jordán Emőke elindított minket azon az úton, melynek során végülis hozzánk jutott az annakidején haza nem szállított anyag. Mivel ezeket annak idején csendőrök adományozták az MKCsBK részére, nekünk fontos ezek megbecsülése is. Néhány egyenruha (ami már az emigrációban készült) remélhetőleg használható lesz az ÓNTE Őrsszobában, mivel ott eredeti tárgy nem kerül kiállításra, hiszen a kiállítás interaktív jellege miatt az idővel tönkremenne, és mivel a csendőrtárgyakból oly kevés maradt fenn a fél évszázados kommunista üldözés eredményeként, minden darabot gondosan meg kell őriznünk a jövő számára.

Ezen egyenruha darabokon kívül további lényeges bővítést is tervezünk az ÓNTE Őrsszobán az ÓNTE történészével, Vincze Gáborral karöltve. Az ablakokra szabványszerű sötétzöld függönyök kerülnek (amelyeket már haza is küldtünk); a jelenlegi kis asztal helyett egy nagyobb méretű asztal nyer majd elhelyezést az ōrs irodában, mivel minden ōrsön volt egy ún. ōrs asztal, amelynél készítették a csendőrök a jelentéseiket, amely mellett folyt az oktatás, és amelynél elköltötték közös étkezéseiket. Az ÓNTE Őrsszobában emellett ülhetnek majd a látogatók és böngészgethetik az asztalon elhelyezett anyagot: Csendőrségi lapokat, tanulságos nyomozások történeteit, a csendőr ōrs napirendjét, egy próbacsendőr munkafüzetét, és legfőképpen néhány példány *Szervezeti és szolgálati utasítást*, amely a csendőrség munkáját és a csendőrök életének minden területét megszabó utasításokat tartalmazza. Ez a könyv a csendőrség fennállása ideje alatt négyszer lett kiadva (és közben szükség szerint utánnymutatva), de olyan kiválóan készítették el már az elsőt is, hogy nem sok lényeges változás van az egyes kiadások között. Az 1927-es kiadású, közel 400 oldalas könyvből három példányt tervezünk majd a látogatók rendelkezésére bocsájtani. A jelenleg üresen álló iroda asztalt, a csendőrök saját dolgait tartalmazó ún. író- és ruha szekrényt és az ōrs iroda szekrényét is remélhetőleg idővel elláthatjuk odavaló anyaggal (szigorúan meg volt szabva központilag minden egyes polc és fiók tartalma, sőt azon belül is az odavalók pontos elhelyezése, így a csendőrök gyakori áthelyezése ellenére az új helyen már az első nap is pontosan tudták, hogy hol mit lehet megtalálni).

Mindezen fejlesztések és a kiállítás fenntartása érdekében kérjük azokat, akik eddig nem tették meg (sajnos, olvasóink nagyobb része), hogy anyagilag is támogassák ezt a monumentális jelentőségű kiállítást, még ha egy minimális összeggel is: forintban otthon az ÓNTE OTP 11735005-21034271 számlaszámára a „csendőr ōrs szoba támogatására” megjelöléssel, vagy dollárban a hozzánk eljuttatott csekkel.

Hálásan köszönjük azoknak, akik továbbra is elősegítik a kiállítást, illetve az MKCsBK munkáját: Aradi-Beöthy Péter nagybátyja emlékére, Beöthy Kálmán, Fischerné Domonkos Judit és Kerkayné Maczky Emese édesapjuk emlékére anyagi támogatással, Beöthy Kálmán a tanulságos nyomozások összeállításával, Kerkayné Maczky Emese csendőr életrajzok felkutatásával (a honlap életrajzai és képanyaga is jelentősen bővült munkája nyomán).

A honlapon és most a kiállításon is közzé tett anyag remélhetőleg segítségül szolgál abban, hogy a látogatókkal megismertesse a valóságot a csendőrség munkáját és a csendőrök életét illetően. Ez annál is szükségesebb, mert a kommunista államhatalom és hívei által terjesztett csendőrség ellenes propaganda még ma is folyik. Egy nemrégiben megjelent könyv is tartalmaz egy ilyen ferdítésekkel tüzdelt tanulmányt Molnár Judit tollából, „Ūrügy a deportálás” címmel, méghozzá személyes támadást is intézve ellenünk. Támadásaira pontról pontra választ adunk a honlapon elhelyezett [cikkünkben](#), de

azokat a *Körlevelekben* is sorra fogjuk szedni, hogy olvasóink is tudatában legyenek ezen ferdítéseknek, melyeket a propaganda mélyen bevésített a köztudatba.

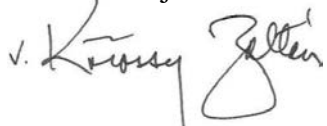
Talán a leggyakoribb tévhit a csendőrséget illetően az, hogy a deportálások miatt szüntették meg 1945-ben. Ezt a kommunista propaganda oly eredményesen beleágyazta a köztudatba, hogy az állítás még a csendőrséget objektívan szemlélő egyének részéről is elhangzik. (Lásd pl. a Duna TV *Hagyaték* c. sorozatában november 24-én sugárzott, egyébként kiváló, „[Mögötted a törvény, előtted is az legyen - A magyar királyi csendőrség](#)” című, Dexamedia által 2013-ban készített videót). A magyar Wikipédia csendőrségről szóló, erősen csendőrség-ellenes cikkében is ez az érv szerepelt, méghozzá a megszüntető rendelet mint forrás megjelölésével. Mikor felhívtuk a Wikipédia figyelmét arra, hogy a rendelet szövege nem alátámasztja, hanem egyenesen cáfolja az állítást, a cikk írói kénytelenek voltak a szövegüket megváltoztatni és a megszüntetés okaként megnevezni a tényleges politikai okokat (bár ennek ellenére, jellemző módon, csendőrségellenes hangnemükön semmit sem változtattak, nyilván mutatta, hogy az nem objektív tényeken alapult).

Ezen tévhit cáfolata ugyanis igen könnyű: a csendőrséget megszüntető, annak minden tagját testületileg bűnösnek nyilvánító ún. [1.690/1945. ME rendelet](#), mely honlapunkon is olvasható, megállapítja a csendőrség megszüntetésének és testületi elítélésének kizárólagosan politikai okát, nevezetesen, hogy a csendőrség az előző társadalmat kiszolgálta, és ezáltal a parasztság és proletáriátus ellensége volt. (Amely állítás szinte nevetséges, tekintettel arra, hogy a csendőrök általában a parasztság szegény rétegéből kerültek ki). A rendeletben egyetlen szó sem esik sem a deportálásról, sem a zsidóságról. Ez arra is rámutat, hogy a megszüntető rendelet idején (1944. december - 1945. április) a fennálló kortársi miliőben a csendőrségnek a deportálásokban játszott szerepét (melyet megosztott a rendőrséggel, pénzügyőrséggel és különféle állami hatóságokkal) még nem is tekintették vádló jellegűnek, sőt még csak említésre méltónak sem, amikor pedig a csendőrség ellen minden lehetséges vádat felhoztak, vagy ha kellett, még koholtak is. A deportálásokat csak a későbbiekben kezdték ellenük felhasználni, ezzel igyekezvén igazolni a csendőrség elleni brutális fellépésüket a nép és a szövetséges Nyugat felé, míg végül a deportálásokban való részvétel vált a csendőrség elleni legfőbb, sőt nemegyszer egyetlen váddá.

Szomorúan közlöm újabb veszteségünket: Seregélyes Márton özvegye októberben elhunyt. Családjának őszinte részvételemet tolmácsolom Közösségünk nevében.

Kérem olvasóinkat, hogy a Közösségünket érintő vagy érdeklő híreket, vagy címük, email címük változását közöljék velem.

Baráti és bajtársi üdvözléssel,

v. Körössy Zoltán

MKCsBK kp. vezető

Hiven, becsülettel, vitézül